विकलं, 'ते' तव, 'यदु' यदप्यङ्गं, 'अतिरिक्तं', 'तत्' सर्व्वमङ्गं, 'आदित्याः', देवाः 'अङ्गिरसः', महर्षयश्च, 'चिन्वन्तु' यथाशास्त्रञ्चयनं कुर्वन्तु। 'विश्वे' सर्व्वे, 'देवाः', 'ते' त्वदीयां, 'चितिमापूरयन्तु'। हे 'अग्ने', त्वमनेन प्रकारेण 'चितश्चासि' अस्माभिरादौ चितोऽसि, पश्चाद्देवैः 'सञ्चितश्चासि' सम्यक् चितोऽसि, एकविꣳशतिभिरिष्टकाभिर्यावान् सम्पद्यते, हे 'अग्ने', त्वं 'एतावान्' अपि 'असि', फलतः 'भूयान्', अपि 'असि'॥

(२) कल्पः। लोकं पृणेति लोकं पृणा उपदधातीति। ते एते द्वे ऋचौ। तत्र प्रथममाह। "लोकं पृण छिद्रं पृण। अथो सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिः। अस्मिन् योनावसीषदन्॥ १॥ तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद" इति। हे इष्टके 'लोकं' चयनार्थे प्रदेशे पूर्व्वोक्ताभिरिष्टकाभिरनाक्रान्तमवशिष्टं स्थानं, 'पृण' पूरय। तथा 'छिद्रं पृण' द्वयोरिष्टकयोर्मध्ये किञ्चिदपि छिद्रं यथा न दृश्यते तथा पूरय, अत्यन्तं संश्लिष्टा भवेत्यर्थः। 'अथो' अपि च, 'त्वं', 'शिवा' शान्ता सती, 'सीद' अवतिष्ठस्व। 'इन्द्राग्नी', 'बृहस्पतिः', चेत्येते देवाः 'अस्मिन् योनौ' स्थाने, त्वां 'अशीषदन्' सादितवन्तः। तथेन्द्रादिदेवतया अङ्गिरोभिरिवोपहितासती 'ध्रुवासीद' स्थिरा भूत्वेह तिष्ठ॥

(२) अथ द्वितीयमाह। "ता अस्य सूददोहसः। सोमꣳ श्रीणन्ति पृश्नयः। जन्मन्देवानां विशः। त्रिष्वारोचने दिवः तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद" इति। दिवो रोचने स्वर्गस्य